

1.	ПРЕПОРУКА	Укидање захтева за банкарском гаранцијом и увођење уговора између сродних високошколских установа као вида обезбеђења
	регулаторно тело (надлежно за спровођење)	Министарство просвете
	пропис који треба изменити	Закон о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07, 97/08)
	начин спровођења	Подношење Влади нацрта закона којим ће се предвидети измена и допуна члана 41. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07, 97/08), у циљу укидања захтева за банкарском гаранцијом и увођење уговора између сродних високошколских установа као вида обезбеђења
	рок за спровођење	31.03.2010. године
	нацрт прописа чије усвајање треба да предложи регулаторно тело	<p style="text-align: center;">ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ</p> <p style="text-align: center;">Члан 1.</p> <p>У Закону о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07 – тумачење и објашњење и 97/08) у члану 41. став 17. мења се и гласи:</p> <p>„Високошколска установа за чије оснивање се не обезбеђују средства из буџета Републике, дужна је да уз захтев из става 2. овог члана достави и уговор о сарадњи са сродном високошколском установом, којим се, за случај престанка рада високошколске установе, предвиђа да ће сродна установа прихватити за даље студирање студенте ове високошколске установе.“</p> <p>Додаје се нови став 18. који гласи:</p> <p>„У случају престанка свог рада, високошколска установа за чије оснивање се не обезбеђују средства из буџета Републике дужна је да испуни све своје обавезе према студентима за текућу школску годину за коју је примила средства школарине, а уколико то није у могућности, њене обавезе треба да преузме сродна високошколска установа из претходног става овог члана.“</p> <p style="text-align: center;">Члан 2.</p> <p>Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.</p>
	подносилац иницијативе	1) Радна група за високо образовање

**ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕПОРУКЕ
ОПИС ПРОБЛЕМА**

Банкарска гаранција за наставак и завршетак студија студената у случају престанка рада високошколске установе или престанка извођења одређеног студијског програма, није неопходна, с обзиром да се интерес студената може заштити уговарањем преузимања студената од стране друге сродне високошколске установе.

Члан 41. став 17. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07, 97/08), прописује да је високошколска установа за чије се оснивање не обезбеђују средстава из буџета Републике, дужна да уз захтев из става 2. овог члана достави и банкарску гаранцију за наставак и завршетак студија уписаних студената, у случају престанка рада високошколске установе или престанка извођења одређеног студијског програма, према планираном броју студената. Банкарска гаранција није неопходна, пошто се интерес студената може заштити уговарањем преузимања студената од стране друге сродне високошколске установе. Решење које је сада прописано Законом практично значи да високошколска установа за чије се оснивање не обезбеђују средстава из буџета Републике која престаје да постоји мора својим средствима да финансира завршетак студија уписаних студената у другој високошколској установи из средстава депонованих у банци, односно средствима банке. Иако су од студената наплатили унапред школарину само за једну академску годину, ове установе су у обавези да својим средствима финансирају завршетак школовања студената, које траје више година. Да би то обезбедили, банка ће од њих, поред своје банкарске провизије, тражити јемство у новцу или имовини. Мали је број оснивача који могу да издвоје велика средства за добијање овакве банкарске гаранције.

Предложена препорука у складу је са чланом 4. став 1. тачка 9. Закона о високом образовању, који гарантује равноправност високошколских установа без обзира на оснивача, пошто се гаранције не траже од високошколских установа чији је оснивач Република.

ПОЗИТИВНИ ЕФЕКТИ – УШТЕДЕ

- 1) Уштеда у трошковима оснивања и пословања високошколских установа за чије оснивање се не обезбеђују средства из буџета Републике.
- 2) Боља сарадња међу сродним високошколским установама
- 3) Сигурност у погледу наставка и завршетка студија за студенте високошколских установа које престају са радом или извођењем одређеног студијског програма.

**ПРЕГЛЕД ОДРЕДБИ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ У ЗАКОНУ О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ
„Члан 41.**

Високошколска установа може почети са радом и обављати делатност по добијању дозволе за рад.

Дозволу за рад издаје Министарство, на захтев високошколске установе.

Уз захтев из става 2. овог члана високошколска установа доставља оснивачки акт и доказе о испуњености услова за добијање дозволе за рад и акредитацију студијских програма.

У року од 30 дана од дана пријема захтева Министарство упућује захтев са документацијом Комисији, ради давања мишљења.

Комисија даје мишљење о захтеву, у року од три месеца од дана пријема захтева.

Министарство решава о захтеву најкасније у року од 30 дана од дана истека рока из става 5. овог члана.

Министарство издаје дозволу за рад високошколској установи ако Комисија да позитивно мишљење о:

- 1) садржају, квалитету и обиму студијских програма за академске, односно струковне студије;
- 2) потребном броју наставног и другог особља с одговарајућим научним и стручним квалификацијама;
- 3) осигураном одговарајућем простору и опреми, у складу с бројем студената које високошколска установа намерава да упише и потребним квалитетом студирања.

Потребан број наставника из става 7. тачка 2) овог члана је најмање 70% наставника у радном односу са пуним радним временом од укупног броја предмета на студијском програму за који се тражи дозвола за рад.

Изузетак су студијски програми у пољу уметности где тај број не може бити мањи од 50%.

Од укупног броја наставника потребних за обављање наставе по годинама студија за студијски програм за који се тражи дозвола за рад, академије струковних студија и високе школе струковних студија, изузев у пољу уметности, морају да имају најмање 50% наставника са стеченим научним називом доктора наука.

Сваке школске године, током првог остваривања студијског програма врши се спољашња провера обављања делатности високошколске установе.

У дозволи за рад наводе се одобрени студијски програми, број студената за који је студијски програм одобрен, број наставника са пуним радним временом, као и објекти у којима се обавља делатност.

У дозволи за рад наводи се да ли је студијски програм одобрен и за извођење студија на даљину, као и максималан број студената који на тај начин може да студира.

У дозволи за рад наводи се да ли је високошколској установи одобрено обављање делатности изван седишта.

Решење о одбијању захтева за издавање дозволе за рад коначно је у управном поступку.

Садржај дозволе за рад прописује министар.

~~Високошколска установа за чије оснивање се не обезбеђују средства из буџета Републике дужна је да уз захтев из става 2. овог члана достави и банкарску гаранцију за настављање и завршетак студија у случају престанка рада установе или престанка извођења одређеног студијског програма, према планираном броју студената.~~

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ЗА ЧИЈЕ ОСНИВАЊЕ СЕ НЕ ОБЕЗБЕЂУЈУ СРЕДСТВА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ, ДУЖНА ЈЕ ДА УЗ ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ДОСТАВИ И УГОВОР О САРАДЊИ СА СРОДНОМ ВИСОКОШКОЛСКОМ УСТАНОВОМ, КОЈИМ СЕ, ЗА СЛУЧАЈ ПРЕСТАНКА РАДА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ПРЕДВИЂА ДА ЋЕ СРОДНА УСТАНОВА ПРИХВАТИТИ ЗА ДАЉЕ СТУДИРАЊЕ СТУДЕНТЕ ОВЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.

У СЛУЧАЈУ ПРЕСТАНКА СВОГ РАДА, ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ЗА ЧИЈЕ ОСНИВАЊЕ СЕ НЕ ОБЕЗБЕЂУЈУ СРЕДСТВА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ ДУЖНА ЈЕ ДА ИСПУНИ СВЕ СВОЈЕ ОБАВЕЗЕ ПРЕМА СТУДЕНТИМА ЗА ТЕКУЋУ ШКОЛСКУ ГОДИНУ ЗА КОЈУ ЈЕ ПРИМИЛА СРЕДСТВА ШКОЛАРИНЕ, А УКОЛИКО ТО НИЈЕ У МОГУЋНОСТИ, ЊЕНЕ ОБАВЕЗЕ ТРЕБА ДА ПРЕУЗМЕ СРОДНА ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ИЗ ПРЕТХОДНОГ СТАВА ОВОГ ЧЛАНА.“